

No 41. 4:de årg.

KVINNORNAS TIDNING

Blusen

skall, för att kunna tvättas om och om igen och ändå se fräsch ut, tvättas med

Gumman's FLINGOR

Fabrikörer K. O. EKERTH & Co., Göteborg

12 Oktober 1924.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm. sista sidan 20 öre p' mm. Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG. Redaktion och expedition: Magasinsgatan 12, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris: Helår Kr. 6.—, 1/2 år Kr. 3:50. 1/4 år Kr. 2:—, Lösnummer 15 öre.

Centraltryckeriet, O. Ericson, Göteborg 1924.

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Utländskronika i sammandrag. Snille och karaktär. Av Marie Louise Ingeman. Bör man fordra mer av kvinnan än av mannen? Av Portia. Flyttning. Av Marianne. Helgdagskväll. Av J. A. Ur en dagbok. Av E—A—B—m. Teater. Att dansa till maten. Lord Bully. Novell. Förlöjning m. m.

Utländskronika i sammandrag.

Antagandet att det skulle komma till en allvarlig borgerlig-socialistisk kraftmätning inom engelska parlamentet har besannats.

Den förut omtalade "Workers Weekly-affären", det nedlagda åtalet mot nämnda kommunisttidningsförläggare, Campbell, för att denne uppmanat hären till myteri, har dragits inför engelska underhuset. Högeren framlade därvid en resolution, vari regeringen klandrades för att den inställt åtalet mot Campbell. "Om lagarnas tillämpning på detta sätt bleve en politisk fråga, skulle rättvisan försvinna!" Det liberala partiet nöjde sig med att framlägga ett ändringsförslag av innehåll, att en kommitté på tio parlamentsledamöter skulle tillsättas för att undersöka om åklagaren handlat efter egen övertygelse eller under hemlig påtryckning av regeringen.

Ändringsförslaget antogs därefter med 364 röster mot 198. Högeren mistade med liberalerna. Efter voteringsresultatets tillkännagivande förklarade premiärministern, att parlamentet skall upplösas.

Vid det nyval till underhuset, som sålunda förestår, hoppas socialdemokraterna få god vind i seglen genom att hänvisa till vad deras regering utträtt särskilt i utrikespolitiskt hänseende — den allmänna ljusningen i de europeiska förhållandena! — samt till vad den, återkommande till makten, vill göra för att lösa bostadsfrågan: "goda och billiga bostäder till alla!"

Detta är onakligen en stark position, men det finns också åtskilligt som ligger det socialdemokratiska partiet i fatet, dess undfallenhet mot det revolutionära kommunistiska hemmapartiet och deras visade tillätningsgående (handelstraktat och lånelöften) mot det blodbesudlade ryska sovjetväldet.

Det konservativa partiet kan med ganska goda utsikter gå till ett nytt parlamentsval, ehuru det ännu icke fullständigt lyckats få den folkliga prägeln det eftersträvar utan alltjämt, till en viss grad, framstår som "de rikas parti". Men det är i alla fall det parti, som klart och beslutsamt kämpar för de borgerliga idéerna mot socialdemokraterna och mot de både fruktade och avskydda kommunisterna.

Snille och karaktär.

Av MARIE LOUISE INGEMAN.

Det liberala partiets valutsikter äro sämst. Det är ett mellanparti, och i en tid som vår, då i alla länder politiken är en kamp om makten mellan klasserna, skola de politiskt intresserade alltid starkast dragas till de partier, mellan vilka den avgörande striden utkämpas.

I Tyskland är den inrikespolitiska situationen ännu oklar. Rikskanslärrens försök att åstadkomma en nationell samling genom ett upptagande i regeringen av representanter för de tysk-nationella (höger) och socialdemokraterna hava icke kröntes med framgång. Dessa element äro alltför oförenliga för ett samgående. De tysknationella ha på sitt program *kärsardömet*s återupprättande och socialdemokraternas *republikens* upprätthållande! Emellertid tyckas båda dessa partier håga de att ingå "borgfred", d. v. s. att tillsvare gräva ner den politiska stridsyxan för att Tyskland må kunna stå enigt och starkt utåt.

Folkförbundets femte församlingsmöte har nu avslutats efter att ha antagit en resolution, som anbefaller de stater, vilka tillhöra Förbundet att pröva och noggrant överväga protokollen angående skiljedom, säkerhet och avrustning. Det är ju alltid något, och ännu mera kommer kanske att vinnas på den avrustningskonferens som förestår.

I Italien har det liberala partiet beslutat upptaga kampen mot Mussolini. Man begär en återgång till författningen, jämlikhet mellan olika partier, den fascistiska milisens avskaffande m. m. Man väntar, att det liberala partiet kommer att spränga på detta beslut, och att en tredjedel därav skall komma att ansluta sig till — Mussolini!

Den egyptiske ministern Zaghlul Pascha har lämnat London, där han underhandlat med MacDonalld angående Egyptens önsningar: det engelska inflytandets undanträngande i Sudan till förmån för det egyptiska samt tillbakakallandet av de engelska trupperna från Egypten, där de som bekant befina sig för att säkerställa Englands valde över Suezkanalen, vägen till Indien. Zaghlul Pascha har enligt förslutande återvänt till sitt land med alldes tomma händer.

Under det den danska regeringen planerar nedskrotning av landets försvarsmakt, har den schweiziska, med hänsyn till den ovissa framtiden, beslutat att ytterligare stärka sin.

På tal om förvänd tidningsläsning så ana vi icke, vilket tryck vi dagligen fysiskt och psykiskt utsätta oss för i onödan genom de avskyvärdhetens orgier dagspressen varje dag serverar oss. Vad kan det gagna någon människa, om hon så erhöle kunskap om varje olyckshändelse, varje förbrytelse och varje skräckscen, som inträffar på denna jord inom loppet av tjugufyra timmar?

(Ur Prentice Mulfords essayer).

Enligt en gammal och säkerligen på tidernas skarpa observation grundad tradition förena vi med ordet snille begreppet om en ovanlig människa, i besittning av en eller flera egenskaper, som göra henne överlägsen den övriga mänskligheten. Att göra vad alla kunna är endast att vara normal, att göra vad endast ett fåtal kan är att äga talang, att göra vad ingen annan kan göra det är att vara snille, vara geni. Därmed är icke sagt att snillet alltid är det högsta av mänsklig fullkomning. Med stora förtjänster förenas ofta stora fel, med överlägsna andliga gåvor en svag karaktär. Men det ligger i snillets natur att så att säga höja sig över sig själv och söka fullkomligheten. Den snillrike talar och handlar icke i eget namn utan i mänsklighetens. I den värld han bygger upp ger han sig själv intet rum — och likväl blir den en återspeglung av hans eget jag. Ur varje skapelse framträda de omiskänneliga dragen av en viss och säregen ände, kommande en till mötes som stumma vittnesbörd om den som skapat. Slå upp en enda sida i Victor Hugo — vilken ren och oändlig värld som vidgar sig inför er blick, vilket anlete av allvar och majestät bakom de svarta bokstavstyperna. — Fördjupa er i Dickens och förmå det rika, flärlösa och humoristiska hjärtat, detta varma, strålände, betagande söndagsinne i en gammal sliten vardagsvärld. Se i Divina Comedia Dantes järnhårda profil böjd över alla helvetets avgrunder, se den fanatiskt lågande blicken och ana något av andeskådaren och asketen i hans skräck- och himmelssyner! Träd in i Dostojevskis drömvärld med dess fullkomligt obeskrivliga, överliga halvljus, vari allting framväxer så oförklarligt och dock organiskt övertygande att det slutligen tecknar sig som livslevande bilder mot en bakgrund av dröm. Vilken stämning hans romaner ge av en liten tyst, kall kammarare vari ljuset glimmar med sin ensliga, fläckande låga över armodet och över ett tårt, mystiskt ansikte, genomskinligt, nervöst, känsligt över all beskrivning. Vilken stämning även av att detta ensliga kala rum är beläget i ett mörkt, outforskat land, med stora färgrika, smutsiga städer, med oändliga ödemarker och häpnadsväckande kontraster mellan braskande, bullersam lyx och vemodig, dold, undergiven fattigdom. Jämför med Dostojevskis Tolstoy's mera robusta fysionomi, denna intressanta, sensuella av lidelser och strider färadе fysionomi, som i likhet med Sokrates' tyckes säga: Se vad jag haft att bekämpa! och vars djupa, lugna kultiverade blick samtidigt helt stilla tyckes tillägga: Se, vad jag övervunnit! Hur ser man icke vid genomläsandet av hans arbeten en plötslig blyxt av harm i dessa ögon, en min av vämjelse över dessa drag, känner som rasade den inom en

själv denna kamp mellan frestelser och rättfärdighet som försiggick inom hans bröst. Det är icke blott ord och skickligt konstruerade händelser som i dylika verk passera ens ögon, det är människosjälur som träda en nära, blottande sig, kämpande, biktande med ord ur mänsklighetens eget hjärta.

Detta väsendets fysionomi hur underbart är det icke och hur har det icke långt mera avgörande än kritik och beröm om också först småningom övat sitt inflytande vid folkens val av andliga favoriter. Intet beröm i världen kan förmå en nation att fasthålla vid ett snille mot vars själsliga fysionomi det medvetet eller omedvetet lyser misstro eller antipatier, och ingen kritik, den må vara än så glänsande skriven, kan i längden avhålla en nation från den ande, vilkens verk inger den kärlek och tillit.

Det är dock främst människan bakom dikternas, karaktären bakom snillet folket söker. Det känner instinktivt, när dikten äger bröststens fylldhet och äkthet. En författare med dålig karaktär och simpel livsyn har ingenting att lära. Han kan göra meningar, ja, sidor briljanta på sin teknik, men på något ställe blossar defekten igenom och vi lämna honom med misstro eller likgiltighet. All sann dikt är en sann återspeglung av hjärtats innersta åtrå, andens dominerande dröm. Ur en svag eller splittrad känslövrld komma endast ljumma känslor eller spridda gnistor — ur en bekväm, liknöjd själ endast bekväma och döda tankar. Snillet ensamt lågar såsom kämpade det ännu på första dagen i mänsklighetens historia för de ideella värden som skänka livet skönhet och dess plikter betydelse.

Kanske utgår mängden gång denna gudomens låga ur ett hjärtat och skövat sinne. Men vad betyder det? Det är icke det vi uppleva, utan sättet varpå vi mottaga våra upplevelser, som avgör vad vi äro. Vi äro inga helgon, vi människor, men över våra fel och förlöjtelser kan och skall dock alltid stråla såsom solen över jorden, såsom anden över orden tron på en utveckling av vårt bättre jag och på en högre mening med vår jordvandring.

Snillena äro såsom ljudande klockor över tidens hav — vi se dem icke alltid, men vi höra deras klang. När de ringa höja folken lyssnande sina huvuden och — utvälja. De lyssna i början till alla, men endast för att i sinom tid kunna säga, vilka av dem alla de älskat mest. Dem nämligen hos vilka de anat den ärliga om också bristfälliga karaktärens, den goda viljans, det stora mänskliga hjärtats rika resonansbotten. Dem som stått såsom höga vägvisare, vilka pekade uppåt och i vilkas gärning funnits något av denna trovissa, mäktiga kraft, som gör folkets ural till ett uttryck för Guds röst.

Bör man fordra mer av kvinnan än av mannen?

Av PORTIA.

II.

Låt oss tänka oss en smula in i förhållandena, sådana de för närvarande verkliga äro!

Det sorgliga faktum måste vi då konstatera, att tusende kvinnor ärligen sjunka ner i den svarta avgrunden, som heter prostitution (benämningen lär vara avskaffad, men praktiskt taget knappast mer) och att tusenden dessutom måste erkänna den förbindelses tillfälliga natur, som haft ett nytt människoliv till följd. Detta tyckes onakligen giva oss stöd för ett lågt värdesättande av den kvinnliga moralen. Icke heller vill jag motsäga den, som uttrycker det rättvisa omdömet, att dessa kvinnors moral i regel är ofantligt otillfredsställande. Men jag ber eder samtidigt tänka efter, från vilka förhållanden och vilka hem de komma så gott som alla dessa kvinnor! Födda och uppvuxna i fattigdom och kärlekens torftighet, slarv och okunnighet ha de i regel fått undvara allt det, som gjort er och min barndom och ungdom ljus och lycklig och som skänkt oss en ideell livsyn och förstelse för, att det finnes andliga värden att eftersträva och andliga gåvor att bruka och bevara. Hungriga efter litet färg och innehåll i sina glädjefattiga liv slå de lätt — ack, så lätt — in på den väg, som för mot försumpning och moralisk död.

Är det på dessa kvinnors skuldror samhället vältrar ansvaret för det moraliska förfall, som råder i världen? Är det från dem kraften fordras och väntas — den kraft, som skall göra underverk: som skall återge modern hennes son, makan hennes make och bevara ynglingens blick oskyldig och ren? Mönstra deras skara, du, som ständigt för på tungan dessa ord: "Det är kvinnan, som skall vara stark — hon, som skall säga nej!" och uttala sedan, om du kan, domen över dessa samhällets i intellektuellt, moraliskt och andligt avseende oftast utvecklade individer!

Men varför skulle vi icke också mönstra en annan skara — nämligen skaran av de män, som giva de prostituerade deras levebröd!

Äro även de i samma antal födda i fattigdom och uppvuxna i slarviga, kärleksfattiga hem, präglade av djup okunnighet? Hava de icke i allmänhet haft möjligheter till att skaffa sig en livsyn mera ideell och förfina än den, som kommer dem att gång på gång tanklöst taga och åter kasta dessa olyckliga och okunniga, att övergiva dem och deras barn, att förakta dem och se ned på dem — allt under det de försvara sitt eget handlingssätt och fekt skjuta över skulden därför på den andra parten?

Tror ni ej att kraften, som skall göra underverk, snarare borde väntas och fordras av dem än av den skara kvinnor, vi nyss mönstrade? — Visst inser och förstår jag till

fullo de oerhörda frestelser, som möta varje ung och oefaren yngling, när han träder ut i livet, särskilt ut i kamratlivets smittande levnads-glädje! Det förvånar mig alls icke att det går som det i regel går — nämligen illa — och detta nedslående faktum kan naturligtvis icke uteslutande skyllas på den unge mannen själv. Den är, som jag tror, i främsta rummet en frukt av det slappa överseende, den godmodiga och tröstande förstelse, de små och ynkliga sedliga krav, som möter honom bland kamrater och vänner — ja, hela det fruktansvärda "låt-gå-system", som manlig bekvämlighet och ansvarslöshet och kvinnlig okunnighet eller okritisk förnöjsamhet åstadkommit i den civiliserade världen.

Det är just detta fördärvbringande system, som ovillkorligen måste bort! Männen måste lära sig att ställa högre krav på sig själva och varandra och härvid böra kvinnorna komma till deras hjälp. Icke bringas väl den behövliga hjälpen genom ständigt överseende — vilket vi hittills nogsamt sett bevis på — eller genom svärmisk tro på sådant som detta: "Kvinnans mission är att med sin ständigt förlåtande, offerande kärlek upprätta även de djupast sjunkna män!" Kärlek måste visserligen till och mycken — framför allt då en förebyggande — kärlek tillika.

Men — för att tala i liknelser — man befriar knappast en patient från blodförgiftning med sol och luft alenast. Där fordras radikala medel — kanske ett kraftigt motgift eller ett kirurgiskt ingrepp.

Den förgiftning, som hotar att obotligt förstöra hela samhällskroppen och orsaka moralisk död, behöver även den sin radikala behandling byggd på kunskap om dess orsaker, art och utsträckning, sund omdömesförmåga och målmedvetenhet.

Skall den tänkande kvinnan bli i stånd att bringa den välbehövliga hjälpen, måste hon bland annat göra klart för sig detta, att varje kvinna — vore hon så den eländigaste på jorden — är för god att trampas i stoftet av en man, hur mäktig han än må vara! Hon måste inse, att varje moraliskt sjunken kvinna — utom sin egen svaghet — har hundrade män att tacka för sin olycka, män för vilka hon endast är "en sådan", män, som den ena efter den andra tanklöst knuffa henne allt djupare ner i dyn, varefter de noggrant borsta bort den smuts, som därvid kommit att stänka upp på deras egna kläder, se sig i spegeln och säga till sig själva: "All right!"

Men de äro icke "all right!" De kunna aldrig bli "all right!", förrän de lärt att ställa samma höga moraliska krav på sig själva, som de medvetet eller omedvetet anse sig ha rätt att ställa på varje kvinna. Och alldrig kommer detta att ske, förrän

SKANDINAVISKA
KREDITAKTIEBOLAGET
GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

Egna fonder Kr. 182,000,000.—

Gottgör å insatta medel
i hithörande förhållanden, måste be-
klaga, att just på detta område kvin-
nans okunnighet — ofta på grund av
någon tillkrånglad blygsamhet — är
så gruvligt stor. Och att, som en
följd härav, ungdomen lämnas att i
okunnighet driva med strömmen.

Telegramadress
"Kreditbolaget"

kvinnan — hon, som har makt över
deras tanke, hjärta och sinne — lärt
dem förstå nödvändigheten härav.

Jag vågar påstå, att varje tänkan-
de kvinna, som skaffat sig kunskap
i hithörande förhållanden, måste be-
klaga, att just på detta område kvin-
nans okunnighet — ofta på grund av
någon tillkrånglad blygsamhet — är
så gruvligt stor. Och att, som en
följd härav, ungdomen lämnas att i
okunnighet driva med strömmen.

Ty okunnighet är den osanning
byggd på, som ger den unge mannen
antagliga skäl att för bibehållande
av hälsa och krafter ge vika inför
frestelser. Finna vi förresten icke
alltid — om vi riktigt gå till grun-
den — att det är okunnighetens mör-
ker, som kommer vår fot att snubbla
och oss själva att falla, när vi vilje-
löst följa med strömmen, utan tanke
på varthän det bär? Är det inte
också okunnighet, som kommer oss
att tanklöst se en medmänniska falla,
utan att inse, att vår hand är skapad
för att utsträckas till hjälp? Och
är det inte slutligen okunnighet, som
kommer oss att tro, att våra medmänn-
iskor äro till för att offras för vår
svaghet, medan vi tanklöst fråga:
"Hvi skall jag taga vara på min bro-
der?"

Därför är andlig och moralisk
kunskap det medel, som skall fördriva
sedeslöshetens gift ur samhälls-
kroppen.

Låt oss tillkämpa oss själva och
skänka andra kunskap!

Kvinnliga audienssökande hos på-
ven erhålla numera skriftliga med-
delanden av följande innehåll:

"Damer, som icke äro iförda kläd-
ningar med långa ärmar och höga
krager, vinna icke tillträde till det
påvlige audiensrummet."

En kvinnlig studerande vid Co-
lumbiauniversitetet arbetar på en
doktorsavhandling över ämnet: "Äro
kvinnorna lögnaktigare än män-
nen?" För att finna problemets lös-
ning har hon i och för besvarande
tillställt samtliga studenter och stu-
dentskor vid universitetet en lista
med 111 ogrannliga frågor, av vilka
några här återgivas: — Väger ni se
folk i ansiktet? — Har ni stultit? —
Har era föräldrar någon gång be-
hövt blygs över ert uppförande? —
Tycker ni om att läsa osedliga bö-
cker? — Berättar ni eller hör ni gär-
na på oanständiga historier? — Kan
ni ännu rodna? — Har ni önskat att
ni aldrig varit född? — Tillåter ni
er i en främmande stad saker och
ting, som ni icke skulle vilja göra
i er hemstad, där ni är känd? —
Fuskar ni, när ni spelar kort? —
Ljuger ni när ni kan ha fördel där-
av? — Har ni som barn blivit dåligt
uppfostrad? — Väljer ni era vänner
med tanke på deras ställning?

PÄRLOR
JUVELER

i modern infattning fördelaktigast
hos

K. Anderson
Hovjuvelerare. Ö. Hamng. 41.

Hemmets tidning
— är —
Göteborgs Aftonblad

Särskild, omväxlande
avdelning för kvinnan
och hemmet.

I varje nummer, värde-
fulla artiklar, i olika
frågor, berättelse,
följetong, kåserier.

Pr kvartal Z.50 fritt hemburen.

Lösnummerpris 10 öre.

flyttning.

Det har varit trassliga veckor för
många familjer. Hela boet har rörts
upp, fjäts iordning och stuvats ned
i varje tillgängligt tomrum. Ens hem
har sett ut som en konkursauktion,
främmande vreda och värdslösa män-
niskor ha huserat där med trasor och
borstar, och flyttningskarlar ha
irrat omkring i rummen med byster,
vaser, buteljer och annat lösöre i
händerna. Och sedan man äntligen
kommit därhän att bohaget stått på
trotoaren några timmar till allmänt
beskådande har det allra sist dinglat
i väg på ett par lastvagnar genom
staden, med en trasomladad möbel
instucken här och där mellan smut-
siga packlärar och några sorgsna
slokande krukväxter på lasset. Det
hela har icke tagit sig mycket ut för
världen. Ingen, som sett det, kan ha
förstått hur mycken möda det kostat
att få ihop den bedrövlige synen.
Endast ägarna ha slagit ihop händerna
och tacksamma sukat: nu är då
äntligen det värsta gjort!

Men "det värsta" blir liksom al-
drig gjort vid en flyttning. I den
nya våningen passa icke de gamla
sakerna — de äro för stora och för
många eller för små och för få, sals-
möbelen går inte till panelen, gardi-
nerna räkka inte mer än halvvägs i
fönstren, mattorna gå långt upp ef-
ter väggarna. Man resonerar, pla-
cerar, disputerar och ändrar i all
evighet, familjemedlemmarna sprin-
ga omkring varandra, som yra höns
och ropa högljutt på hammare och
tång, sax och måjssel. Allting för-
svinner som genom ett trolleri, och
allting står i vägen utom det man
söker. Skall man till en koffert,
måste man först flytta ett helt lass
med drivande saker, och väl framme
erinrar man att koffertyckeln ligger
i en byrå, vars alla lådor man
omsorgsfullt låst med en nyckel, som
ingen människa längre vet var den
finnes. Man förtvivlar tusen gånger
om, sjunker förkrossad ned på första
bästa packlär för att resignera, men
flyger i nästa sekund upp igen med
ett förfärat: Var i all världen är nu
min väska?

Och på kvällen av första dagen
när man rådbräkad som hade man le-
gat på sträckbank äntligen vilar ut
sig i sin säng, kastar man en blick
på villervallan omkring sig och sä-
ger hoppfullt för väl tjugonde gån-
gen: det blir väl bättre, bara man en
gång kommer över det värsta.

Marianne.

Kärleksguden.

(Fritt efter spanskan).

Flickor! Flickor! Skynden hit!
Jag har en kärleks gud att sälja!
Sen hur vacker röd och vit!
Här är icke tid att välja,
Kommen, kommen bara hit!
"Är han snäll?" — Ett barn han är.
"From?" — Som liljan ren och skär.
"Eftergiven?" — Som ett lamm!
"Böjlig?" — Som en vidjas stam!
"Kan han tiga?" — Som en grav!
"Är han snabb?" — Som ängens
älva!
"Trogen?" — Som I ären själva!
"Aha! — då blir ingen handel av!"

Brand- och Livförsäkrings-Aktiebolaget

SVEA

Göteborg.

Melgdagskväll.

Det skymmer mot kväll, det är mörkt över mon,
det glimmar ur tjäll, och vesperns ton
dallrar i klockor ljuva.

Jag skyndar så snäll, det är helgdagskväll,
Jag vallar hem getterna mina.

De trängas i flock såsom sky vid sky,
Över sten och stock uti hast vi fly
det stora mörkret och natten.

En månskärans bild speglar rödgul och mild
sitt horn i ett fjärran vatten.

Snart allting är ro, det är släckt och tyst
över bygd och bo, och jag somnar kysst.

Snart sova vi lyckliga alla.

I morgon i sol'n uti helgdagskjolen
jag går dit, där kyrkklockor kalla.

J. A.

Ur en dagbok.

Hur livet i ett slag kan föränd-
ras! Jag skulle vilja giva allt jag
äger för att än en gång kunna be-
trakta det med samma ögon som förr.

Men det är numera fåfängt. Detta
tillstånd, vari sorgen över en obotlig
förlust försänkt mig, snärjer sin fina
slöja över allt omkring mig och gör
mig likgiltig för allt. Det förefaller
mig ofta som vore jag i likhet med
snäckan oförmögen att i det tomma
skalet upptaga något annat än ljudet
av mina egna sinnens brus.

Ja, såsom ett tomt hus förefaller
mig verkligen numera min själ, be-
rövad allt som förut skänkte den
möjligheter att njuta och lida —
njuta och lida på människors omed-
vetna, nästan oskuldsfulla sätt, utan
en tanke på att allt detta icke skall
få fortfara i evighet.

Och dock är jag i yttre mening
alltjämt densamma. Jag ser mig

som vanligt omgiven av mina gamla
vanliga bekanta, av de kända före-
mälen i mitt hem, lever i vanlig ord-
ning mitt liv, besvarar frågor, blan-
dar mig i samtal, hälsar i trapporna
på mina grannar, vet allt som för-
siggar omkring mig, är med andra
ord mitt inne i verkligheten. Och
samtidigt är jag dock så förunderligt
långt borta. Ja, verkligen långt
borta, så långt att det förefaller mig
som skulle jag aldrig på människors
na mer. Jag har ingenting gemen-
samt med dem längre och de icke
med mig — vi kunna gott undvara
varandra.

I dag när jag står vid fönstret ser
jag plötsligt en likkista bäras in i
huset. Jag gripes av en hemlig un-
dran, en kvalfull oro, och en tanke
som numera ofta kommer för mig:
lever jag verkligen eller är jag död?

SA 1890 VISKAFORS

Använd

VIKAFORS
GALOSCHER!
Ännu oöverträffade.

SKANDINAVISKA GUMMIAKTIEBOLAGET
Viskafors

A.-B. FERD. LUNDQUIST & Co.

för alltid på lager alla

VIKAFORS

galoscher och bottiner till fabrikspriser.

Har Ni
något

att sälja, köpa, hyra ut eller
byta, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Morgonens förnämsta annonsorgan

Söker Ni
någon

tjänare, våning, plats eller
annat, så annonsera det i
Göteborgs Morgonpost
Göteborgs största morgontidning.

slår åter ned i mig och jag säger tve-
kande, men djupt allvarligt till en
bekant som står bredvid:

— Kanske är det jag som skall
begravas i den där kistan?

Hon uppfattar mina ord såsom ett
opassande skämt och blir förgad.
Jag erfar ett häftigt obehag över att
ha blottställt mig, men blir icke ond,
icke ledsen, icke ivrig att förklara.
Jag blir ingenting numera och ty-
cker mig veta att förklaringar tjäna
till ingenting.

Så får jag höra förloppet med ki-
stan. Det är en allvarlig historia,
och jag lyssnar andlöst.

En man, som jag ofta sett gå ut
och in i huset, en familjeförsörjare
med hustru och sju barn, har plöts-
ligt avlidit. Han kommer en middag
som vanligt hem från sitt arbete, sä-
ter sig till bords, jollar med barnen,
tar den yngste på sitt knä, samtalar
lugnt med hustrun. Det är högtids-
afton, ren duk ligger på bordet, barn
äro nytvättade och rena, friden
efter en väl använd arbetsdag har in-
ställt sig, och den talrika familjen
njuter tanklöst stundens lycka. Plöts-
ligt tappar barnet på faderns knä sin
sked i golvet. Han böjer sig ned för
att taga upp den, men blir orörlig
sittande i samma ställning, framåt-
böjd, med ena armen fasthållande sitt
lilla barn. Han reser sig aldrig mer.
Han är död.

När den berättande kommit till
denna punkt nästan studsar jag. Jag
känner för första gången på mycket
länge hur ett intryck när mig full-
tonigt och klart, känner mig uppska-
kad, gripen, berörd i mitt innersta.
Det är som om ett töcken löstes och
skingrades inom mig, något värman-
de och genomstrålade när hjärtat.
Hela den följande dagen kämpar jag
i människornas sällskap mot den nya
känslan som helt tagit mig i besitt-
ning, men på aftonen, då dörren är
stängd och jag är ensam med natten,
kastar jag mig på min säng och bri-
ster i en lång, aldrig sinande gråt.

Tanken på den övergivna familjen
lämnar mig icke. Liksom en skarpt
belyst plåt har den skjutits in i mitt
medvetande, förande livet och verk-
ligheten närmare mina sinnen — ja,
så förfärande nära. Det töcken, vari
jag förut såg livet och människorna,
det är nu blott en bakgrund mot det
som är.

Det behövdes alltså en sorg, som
jag kunde känna större än min egen
för att väcka mig. Det behövdes en
katastrof aldeles i min närhet för att
jag skulle förstå, hur nära lidandet
och växlingen vi alla stå och — jag
bävar nästan för att uttala detta —
hur väl vi levande behöva varandra
i prövningen.

Jag har vaknat ur min egoism, ur
min apati, ur min sorg. Jag har
börjat fatta den levandes plikt att
vara närvarande i det liv som leves
och varpå döden sannolikt endast är
en fortsättning. Jag har åtminstone
nått av en stråle av en högre san-
nings ljus och känt den luttrande ge-
nombränna mitt hjärta...

E-a B-m.

Magasin Vogue

Kungsgatan 50, 1 tr.

Vill Ni ha vackra
hållbara Gardiner

Bästa Fabrikat

Tangens Gardiner
platsens största sortering hos
A.-B. CARL JOHNSON
Kungstorget.

MERKUR-TVALEN

är oöverträffad för tvätt af fi-
nare tyger med ömtåliga färger.

Polkahåret kommer förargelse
ästad.

På en Londonteater såg man här-
om kvällen tre unga damer under
mellanakterna och i publikens åsyn
plocka upp ur sina teaterväskor speg-
lar, kammar och övriga toaletttu-
silier. De kammade sitt hår, svär-
tade sina ögonbryn, målade sina läp-
par, sminkade och pudrade sina kin-
der och polerade naglarna.

— Hur skall mannen kunna fre-
sta sig mot detta oerhörda kvinnliga
självsväld? frågar en tidning. —
Kanske, föreslår den, genom att ur-
der mellanakterna tvåla in och
rika sig, borsta tänderna och pom-
dera håret. — Och, tillägger den hot-
fullt, det finns ju också tår som be-
höva ses över!

Det låter ju löfresikt.

Det bästa i längden det billigaste.

Konstflitens möbelytyger för Edra möbler.
Konstflitens gardiner för Edra fönster.
Konstflitens flossamattor för Edra golv.

KONSTFLITEN, G:la Högskolan Göteborg

Offentliga nöjen.

Stora Teatern
I dag sista söndagen
KATARINA II.
Nästa program:
SUSANNAS HEMLIGHET
och
CAVALLERIA RUSTICANA.

Lorensbergsteatern.
Varje afton kl. 8:
VI Å' ALLA LIKA.
Lustspel i 3 akter av Frederick Lonsdale.

Nya Teatern.
Söndag kl. 1.30: Billighetsmatiné:
NYGIPTA.
Kl. 8: BARKEN MARGARETA.
Måndag kl. 8 Premiär: MOTVIND.

Lilla Teatern.
Lördag och Söndag kl. 7 och 9:
övriga dagar kl. 8:
JAG GIFTA MIG — ALDRIG!

Damskodon.
Modellerna för hösten och vintern
är inkomna i stort och elegant urval.
Bakades finnes ett mycket stort urval
af Herr-, goss- och flickskodon.
Goda passformer. Goda fabriker.
Efterst rimliga priser.

City Skomagasin
Kungsgat. 51 Telefon 9179

Teater.

Under kommande vecka har göteborgspubliken att motse två intressanta premiärer, i det att såväl Storan som Nyan då komma att byta program.

Nya Teaterns premiär äger rum redan om måndag. Med kännedom om direktör Selanders provade och säkra teaterblick har man anledning att med stort intresse motse den komedi, Motvind, av danske författaren Jens Locher, som därvid kommer till uppförande. Representationen tilldrager sig dessutom ett speciellt intresse genom att författaren själv kommer att bevista föreställningen.

På Stora Teatern förbereder man för premiär på tisdag ett mycket starkt program av uteslutande italienskt ursprung, nämligen de båda enaktsoperorna Susannas hemlighet och Cavalleria rusticana. Den senare operan, som för tillfälliga är sedan med pukor och trumpet framfördes å våra musikscener är för väl känd att kräva någon ytterligare rekommendation, och vad den förra beträffar har den efter en 14-årig livslängd rönt det mindre vanliga ödet att ånyo upptagas vid en del framstående operascener. Det nya programmets diri-

Sol och Tvättakta
KNUT HEURLINS HEMSLÖJD
KORSGAT. 8, GÖTEBORG

Att dansa till maten.

Ett nöje som måste betalas med förlust av hälsa och skönhet.

— Jag har just varit det äsna vittnet till hur en ung och mycket vacker flicka håller på att förstöra sin hälsa och sitt utseende, skriver en Londonläkare i Weekly Dispatch.

Det var en trist syn — kanske mest därför att hon syntes fullständigt okunnig om arten, ja, om själva förefintligheten av den försyndelse mot sig själv som hon begick. Trots blekheten, som täckte hennes kinder, förmådde hon bevara sitt leende ansiktsuttryck.

Händelsen utspelades på en förnäm restaurant i Londons West End. Tiden ungefär kl. halv 9 e. m. — alltså middagstid. Under middagen dansades det mellan rätterna.

Som läkare har jag lagt mig till med vanan att ge akt på mina medmänniskor på ett mera ingående sätt, än vad som kanske är vanligt.

Min uppmärksamhet drogs genast till den unga flicka, jag nyss omnämnt, och närmast av det skäl att hennes kinder färgades av en nästan hektisk rodnad. — Hon måste ha febr, var den tanke som korsade min hjärna.

I samma ögonblick reste hon sig

gent blir teaterns nye kapellmästare, dr. Tullio Voghera, som härmed för första gången framträder för göteborgspubliken.

Lilla Teatern har haft en lyckad premiär med Ernst Fastboms "Jag gifte mig — aldrig!" Pjäsen tillhör denna säkerställda kategori av scenisk alstring, vilken alltid går och vars förnämsta uppgift är att med verklighetstroga, ur vardagslivet gripna typer roa och underhålla en publik. Bland de uppträdande skördade särskilt Märta Hedlund ett livligt bifall i sin av eleganta toaletter verkningsfullt understödda roll.

Fru Gerda Lundeqvist-Dahlström, vår högt uppburna sceniska konstnärinna, har haft en lysande framgång i sin senaste stora uppgift som Therese Pascal, den kvinnliga huvudrollen i en fransk komedi, vilken i dagarna haft sin premiär på Stads-teatern i Hälsingborg. Kritiken betecknar prestationen såsom en av de mest intressanta och lysande i teaterns historia. Det förtjänar också att omnämnas att den med så utomordentligt stort bifall mottagna pjäsen även iscensatts av fru Lundeqvist.

Gardiner, Bomull från 90 öre
Silke från Kr. 1.50.
Möbetyger, i bomull från 2 kr.
i ylle från 5 kr.

upp för att dansa med den gentleman, vars bordsdam hon var. Min blick följde henne och jag såg henne bli allt blekare. Färgen vek långsamt bort från hennes ansikte, tills hennes drag voro spöklikt grävita. Men hon fortfor att dansa.

Därefter, när musiken upphörde, återvände hon till matbordet och till den nya rätt som serverades, och ännu en gång steg rodnaden på hennes kinder.

Varje läkare förstår vad jag hänsyftar på. Denna unga flicka stod på själva gränsen till ett nervöst sammanbrott! De livsviktiga nerver, vilka reglera kroppens matsmältningsapparat ansträngdes hos henne ända till bristning.

Ty i sanning, naturen har icke danat människans kropp på ett sådant sätt, att den kan uthärda den dubbla påfrestningen av matsmältning och muskelarbete på en och samma gång. I stället har hon ordnat det så, att vid muskelansträngning blodet drages bort från matsmältningsorganen och till de i verksamhet varande musklerna. Under matsmältningen minskas däremot blodtillflödet till musklerna och samlas i riklig mängd till magen.

Man kan icke ha blodet samlat på båda hållen! Varje muskelansträngning under det man äter måste på det allvarigaste skada matsmältningen. Det förhåller sig i själva verket så, att i samma ögonblick en person reser sig från matbordet för att dansa, avstannar matsmältningsarbetet i hans inre. Hjärtats arbete ökas, blodet drages bort från magsäcken och tillföres i ökad utsträckning de muskelpartier som i och med dansen trätt i verksamhet.

Påfrestningen på hjärta och blodkärn är mycket stor, vilket visas av ansiktets blekhet och en känsla av svindel. Unga kvinnliga patienter, som jag haft under de senaste åren, ha berättat för mig, att de ofta känna yrsel och illamående när de dansa under en måltid. I ett par fall hava hjärtakompor uppstått därigenom. Helt naturligt för resten! Under det matsmältningen pågår inträder automatiskt en viss avspänning i hjärtats arbete för att blodet på ett mindre forceerat sätt skall flöda till matsmältningsorganen. Att då genom en stark muskelansträngning och i strid mot naturens lagar belasta hjärtat med ett mödosamt arbete är att sätta det på ett alltför hårt prov.

Den förseelse man gör sig skyldig

Fru LISA KRANTZ
Syateljé
Vadvansgatan 4 Telefon 8151
rekommenderas

till har emellertid en ännu större räckvidd. Om matsmältningen ofta störes på detta sätt inställa sig förr eller senare matsmältningsbesvär.

Detta är inledningen till den bedrövliga process, som slutligen förstör den unga flickans utseende, gör hennes hy oren och fördärvar hennes humör. *Det nervösa sammanbrottet är där!*

Ingen kan högre än jag beundra den unga flickan av i dag, hennes kärlek till friluftsliv och även till den motion som dansen faktiskt är. Men ändå måste jag öppet erkänna att jag beklagar varje man som gifter sig med en flicka, vilken under längre tid haft för vana att deltaga i dans under måltiderna. En sådan flicka lider enligt min erfarenhet med absolut visshet av det religiösa humör som alltid hör ihop med dålig matsmältning. *Att dansa under en måltid är ett brott mot naturen!*

Jag har här endast talat om hur fördärvbringande denna vana är för kvinnorna. Naturligtvis är den skadlig även för männen, men, låt mig erkänna det, dock i mindre grad. Naturen har ifråga om matsmältningsorganens anpassningsförmåga varit vänligare mot mannen än mot kvinnan. Mannen har ned genom tiderna varit mera kroppsligt verksam än kvinnan och lider icke i samma utsträckning som hon men av att, genom muskelansträngningar, avbryta matsmältningsprocessen.

En kvinna som sätter värde på och vill bevara sin hälsa, sitt goda lynne och sitt utseende måste skaffa sig en stunds absolut vila efter måltiderna; efter middagen allra minst under en halvtimmes tid. Därefter är muskelansträngning, även i form av dans, mycket välgörande.

Det var en tid då man rökte mellan rätterna vid middagsbordet. Detta bruk har nu tack vare läkarnes ingripande i det närmaste försvunnit. Bruket att dansa under måltiderna skall helt säkert sedan läkarna talat med alla de patienter, detta dåliga bruk tillfört dem, också försvinna.

Lord Bully
Av DOROTEA HÄGER.
Han bars till mig en bitande kall julafton, då snön låg glimmande vit över mark och skog. "Inte svarar jag för att den lille skojaren kommer att uppföra sig bättre i ert sällskap än i mitt", mumlade givaren, då han vecklade upp pappersomslaget kring burens, "men här har ni honom i alla fall. Ja", med en nick åt domherren, som satt hopkrupen på översta pinnen, "jag ser allt, att du sneglar på mig med dina elaka små ögon."

Glad att se mig på ryggen, inte sant?" Därpå i det han vände sig till mig: "Jag har haft honom i mitt mottagningsrum ett par dar nu. Har visslat ett par takter ur en visa för honom, tills melodien förföljde mig ända in i mina drömmar, men aldrig ett spår till intresse från hans sida; där sitter han, ruggig och sur, som den personifierade tjurigheten. Aldrig ett mat-jota har jag sett honom plocka i sig än, men han måste ändå nedlåta sig till att göra det emellanåt, för sanden är full av skal".

Doktorn skrattade tjuvpojksaktigt. "Ni skulle ha sett minen på en av mina patienter i går afton. Hon kommer alltid med samma oändliga jeremiader, och faktiskt är det intet annat fel med henne, än att hon har för mycket pengar och för litet att göra. Jag fick plötsligt se, att den här lille rackaren blinkade åt mig, så jag klämde i och visslade "Yes, we have no bananas" till hans uppbyggelse. Jag önskar, ni kunde sett henne! Nej, jag måste i väg. God jul!" Så vände han sig till fågeln. "Skoja upp dig nu, din lille surkart."

Jag tog min förtalade gäst i närmare skärskådande. T. o. m. som han satt där nu med upp-purrade fjädrar, butter och otillgänglig, kunde man se, att han var en personlighet inom sitt släkte. Och en mycket viktig liten personlighet var och förblev han de tio följande åren av sitt liv, lille Lord Bully.

Den kvällen tog jag hans bur med mig upp i sängkammaren, och då jag vaknade in på småtimmarna, hade jag nöjet höra knastrandet av otaliga sönderhackade frön. Han höll alltså på att ta sin skada igen. Men jag var inte riktigt glad åt min nya besittning. Vad skulle jag ta mig till med honom i längden, fast han var född i bur i Sibirien och aldrig vetat av frihetens förmåner? Hade jag rätt att behålla honom och hålla honom fängslad bara för mitt eget nöje? De kända stroforna: "A Robin Redbreast in a cage, Sets all Haeven in a rage" (En rödhakesångare i bur rör upp himmel och jord) ljödo åter och åter i mina öron. En domherre bleve nog inte lättare att handskas med. Jag kände mig riktigt bekymrad den julnatten, men till sist blev det klart för mig, att tills våren kom hade jag nog rättighet att behålla Bully och kela med honom. Och när våren kom?

För var dag blevo vi alltmer vana vid varandra: snart åt han ur min hand, flög upp och satte sig på mitt finger. Så snart han hörde rasslandet av sina älskade hampfrön i den lilla asken, som han tycktes känna igen, lade han sitt glänsande huvud på sned än åt den ena sidan, än åt

C. L. Schmidts
Begravningsbyrå
24 KUNGSGATAN 24
Tel. 3623 — 14090 — 6607
ombesörjer på erkänt bästa sätt
allt som tillhör begravningar.
Eldbegångoleföreningens expedition.

Chic Ylleklädn. Klädning i prima
i högmödena ru- hetylle gabardi-
tiga mönster, ne, finnes i marin,
säväl mörka som beige, svart och
ljusa desseins. taube.

Wiener-Magasinet
Kungsgatan 34.

den andra. Så gav han till ett litet befällande kvitter, omigen och omigen, därpå ruskade han i burens stänger med sitt lilla kraftiga näbb. Om jag ändå dröjde, så lät han höra de mest smekande ljuva, lockande toner. Han brukade sitta och vänta på att man skulle komma tillbaka in i rummet vid hans befällande lilla kvitter, och då han hörde ens fotsteg bytte han den barska tonen mot ett mjukt välkommande. Ja, vi blevo riktigt goda vänner, och jag erkänner, att jag började tänka med oro på våren.

Tidigare än vanligt kommo dagar med milda västanfläktar, då man började känna, att solstrålarna verkligen värmdo, och då det blev ett vilt snatrande bland sparvarna och en känsla av vär i luften. Jag förstod, att nu var tiden inne. En morgon, då mitt rum badade i sol, kastade jag upp fönsterna på vid gavel, flyttade burens nära ett fönster och häktade upp burdörren. Och sedan gick jag ut ur rummet. Det var en hel timme, innan jag tillät mig själv att gå tillbaka. Bully skulle få sitt tillfälle, och kanske han inte genast skulle förstå att begagna sig av det.

Jag öppnade dörren långsamt och motvilligt, väntande att finna min fågel utflugen, men där satt han vid sin frökopp och kvittrade sitt vanliga välkommen till mig och tittade

Allt slags **Vildt** nu inkommet
samt **Höns & Kyekling**
Björks Vildtaffär
Saluhallen 1.
Tel. 1648 och 20834.

(Eftertryck förbjudes).

Lilith.

ROMAN
Av Florence Warden.
Auktoriserad översättning av
Margareta Heijkel.

Antagligen rädd att icke heller Lilith skulle vilja taga honom i hand inskränkte han sig till att göra en djup buggning för henne.
— Adjö, fröken Ames.
Lilith hade redan rest sig och stod nu nära dörren. Med ett vänligt leende sade hon:

— Jag följer med er ut på trappan för att visa vägen till stationen. Herr Smith skyndade fram till henne: — Tack!

Knappt hade det unga paret lämnat rummet, förrän fru Ames med

överraskande energi sprang upp ur stolen med tydlig avsikt att skynda efter dem. Men plötsligt hejdade hon sig och vände sig om, mötande Simmonds nyfikna blick.

— Jag — jag är trött. Följ med mig upp, Simmonds, sade hon i nervös ton, som om hon fruktat att hon på något sätt blottat sig.

Under tiden hade Lilith och herr Smith hunnit ut i förhallen. Bletchley stod något avsidet, väntande på order att följa gästen ut.

Betjäntens närvaro förseglade Liliths läppar och först då de stodo vid ytterdörren vände hon sig med en likgiltig anmärkning till sin följeslagare.

— Och man talar om isberg! utbrast den unge mannen i en helt annan ton, än den han använt inne hos fru Ames. Den var lätt och pojkaktig, och hans ögon spelade muntert. Hela hans väsen var som förvandlat. I stället för att som förut vara brydd och osäker, föreföll han nu livlig, ironisk och leende.

Det tycktes först, som om Lilith hälst skulle önskat att han fasthållit vid sin första roll, men det dröjde

icke länge, förrän även hon smittats av hans goda humör.

— Förlåt henne, sade hon med en hänsyftning på modern. Hon har blivit gammal — hon tar saker och ting hårdare än vi.

Det gläder mig att höra, men eljes förefaller det mig, som om hon vore likgiltig för allt och utan alla känslor, svarade han. Jag är emellertid inte ond på henne och hennes humör bättrar väl på sig. I motsatt fall skall jag icke åter besvara henne. Vad er angår, har ni alltid varit vänligheten själva och nu, då isen är bruten, vågar jag åter skriva till er — farväl!

Ett ögonblick syntes han överväga, om han icke skulle taga ett mindre stelt avsked av henne. Men hans blick mötte betjäntens och han inskränkte sig därför till att ricka Lilith handen, varefter han gick nedför trappan.

Han hade emellertid knappast hunnit mer än ett stenkast bort i allén förrän han plötsligt vacklade och måste söka stöd mot ett träd.

Bletchley, som fattat posto i dörröppningen och med blicken följt ho-

nom, skyndade honom till hjälp.

— Jag — jag är sjuk, viskade den unge mannen med svag röst. Jag orkar icke gå längre, jag måste vila litet.

Bletchley hjälpte honom tillbaka till villan och lät honom sätta sig på en stol i förhallen, medan han själv skyndade in för att hämta ett glas vatten. På vägen mötte han Simmonds, som han med en höjning på axlarna tillkastade ett triumferande:

— Sade jag inte, att han ämnar stanna. Och han stannar!

Simmonds såg misstroget på honom.

— Är han inte riktigt sjuk?
Bletchley lät höra ett dämpat skratt.

— Han är inte mera sjuk än jag, sade han förakligt.

XV.

Då Bletchley kom tillbaka med vattenglaslet, fann han den unge mannen sittande blek och hjälplös, tungt dragande efter andan.

— Är det inte lite bättre, sir?

Mr Smith skakade på huvudet.

— Jag har varit sjuk, förklarade han med matt stämma, och jag fruktar, att ni får behålla mig här en kvart eller så. Han läppjade på vattnet och frågade därefter.

— Finns det någon läkare här på trakten. Jag skulle ha lust att fråga honom till råds.

Bletchley betänkte sig ett ögonblick. Han fixerade skarpt främlingen och sade sedan torrt:

— Jag skall underrätta fru Ames.

Herr Smith ryckte till, och Bletchley tog icke sin misstänksamma blick från honom.

— Nej, jag tror jag kan gå nu, förklarade den unge mannen kort.

Han gjorde emellertid ingen min av att vilja avlägsna sig. Driven av sin nyfikenhet tittade Simmonds fram bakom trappan, som ledde upp till övre våningen. Bletchley gick fram till henne och viskade:

— Han önskar tala med en läkare men det är nog bäst, att ni först frågar fru Ames.

Simmonds gav honom en skrämning blick.

— En läkare! Ah, stackars den unga herrn. Jag tyckte väl, att han såg ut att vara sjuk, utbrast hon.

Hon närmade sig herr Smith och såg deltagande på honom. Klipsk nog att märka att han funnit en sympatiskt stämd åhörare vände sig den unge mannen till henne och sade med ett matt leende:

— Jag har just kommit upp från sjukbädden och borde icke ha gått ut i dag. Men det är en sak för sig, och jag vill inte vara till besvär för fru Ames.

Den ömsinta Simmonds hade tårar i ögonen.

— Jag skall underrätta fröken Lilith, sade hon.

Den unge mannen gav henne en tacksam blick.

— Vill ni verkligen det? Tack! Han sjönk på ett teatraliskt sätt tillbaka i stolen, medan Simmonds rusade i väg. Hon fann Lilith i vardagsrummet, där hon gick av och an, synbarligen rovf för en häftig sinnesrörelse.

— Den unge herrn har blivit sjuk, fröken, och vill gärna tala med en läkare, men tillåter på inga villkor,

